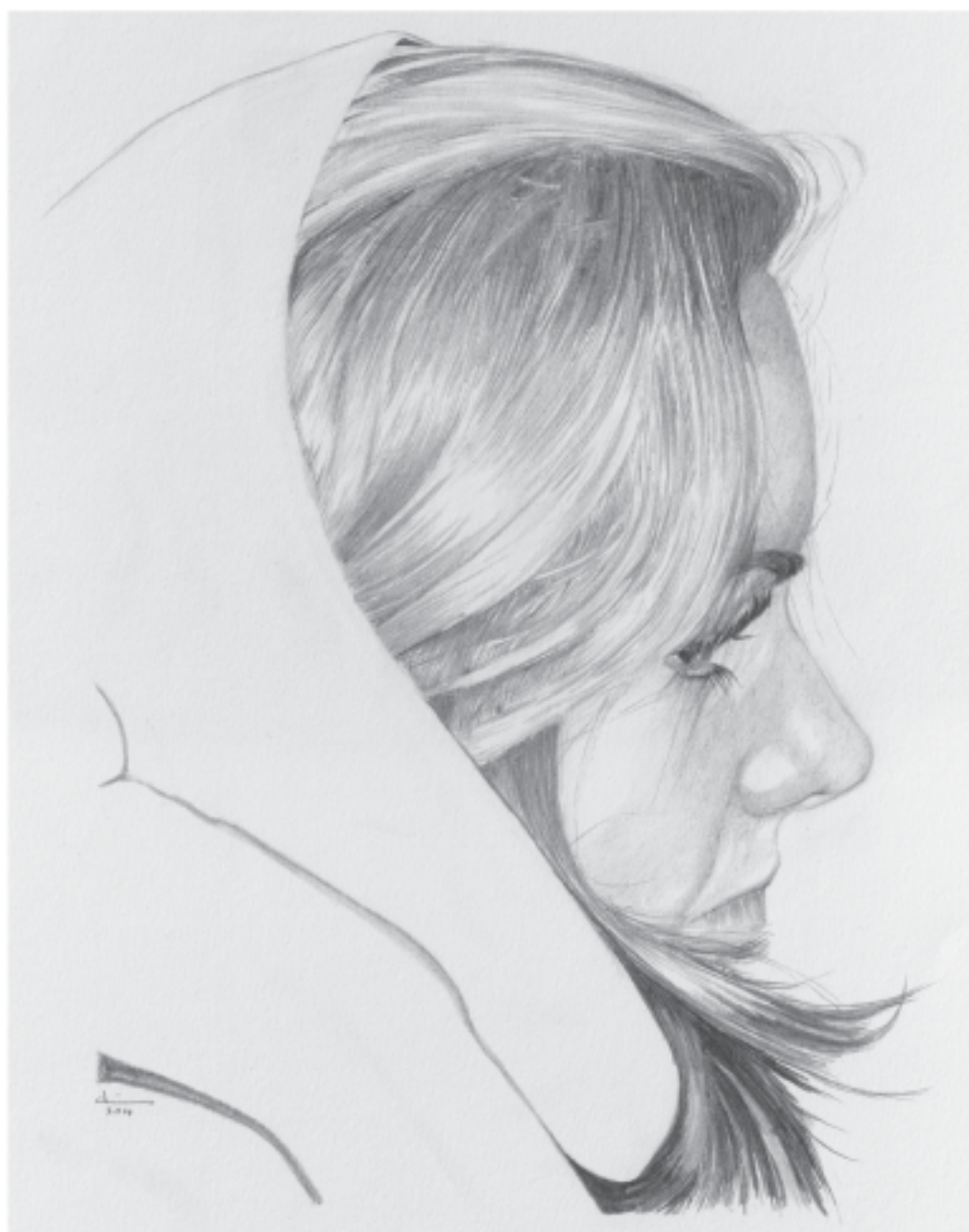


In mijn dromen bevind ik mij steeds op plekken die ik niet ken. Ik reis in een tijd die mij volkomen vreemd is, waarin niets te vergelijken is met die van nu. Niets van wat ik hier heb gezien, of van wat ik nog zal zien op mijn tochten, is ooit hetzelfde. In mijn dromen leg ik de gebeurtenissen vast in een verslag, dat wordt vergezeld door momentopnames van mijn gezichtsuitdrukkingen. Die expressies geven mijn gevoelens weer tijdens mijn avonturen.



Het meest frustrerende is dat ik tijdens mijn slaap de koers en het vervolg van mijn reis niet kan bepalen. Het lijkt wel alsof "iets of iemand" anders de regie in handen heeft. Elke nacht beland ik in verschillende tijdperken. Welke richting ik ter plekke ook opga, telkens bewandel ik een pad waarop zich onverwachte situaties voordoen, die ik slechts ten dele kan onderzoeken of uit de weg kan gaan. Het enige moment waarop mijn droomreis wordt onderbroken, is wanneer ik hieruit ontwaak.



De nachtelijke droomtocht heeft een begin en lijkt oneindig lang te duren. Onderweg doe ik ontdekkingen, waarbij ik niet meer dan een toeschouwer ben. Niets lijkt op of staat in verhouding tot de wereld die voor mij zo vanzelfsprekend is. Intussen heb ik gaandeweg geleerd om me aan de omstandigheden aan te passen. Hoewel ik aan de ene kant amper kan bijhouden wat mij allemaal overkomt, kan ik anderzijds mijn nieuwsgierigheid niet bedwingen, hoe zwaar sommige situaties me ook vallen. Ik móet en zal het dan weten te verklaren.

Aanvankelijk kwam het beeld nog overeen met de werkelijkheid. Ik zat tegen een burn-out aan en meende er een poosje tussenuit te moeten gaan. Om los te komen van mijn werk en afstand te nemen van het jachtige bestaan leek mij een soort sabbatical een wijs besluit. De aanloop naar de reis verliep zoals het daadwerkelijk ging. Ik vertrok naar het vakantieoord waar ik mij nu bevind. Vlak voordat ik aankwam, werd ik getroffen door een zware hyperventilatieaanval. Ik raakte buiten bewustzijn en tijdens die toestand begon zich in mijn hoofd een flashback af te spelen, die startte bij mijn laatste werkdag. Tot zover klopte het nog, totdat ik droomde over mijn recent ondernomen vliegreis. Opnieuw bleek ik onderweg naar mijn bestemming, maar nu vond er kort voor de landing een omwenteling plaats, waardoor ik niet verder kwam dan een luchthaven in Noord-Afrika. Nadat ik het vliegtuig had verlaten, overkwam mij iets merkwaardigs. Er leek iets met de tijd aan de hand te zijn. Het decor kwam niet meer overeen met de realiteit. De omgeving, de mensen, de cultuur en het dagelijks leven bleken ineens sterk af te wijken van de moderne wereld waaruit ik kwam. Niets was vanaf mijn aankomst hetzelfde. Onverwachts was ik diep in het verleden gedoken.

Sindsdien begeef ik mij in twee verschillende tijdvakken, waarin ik, zonder het te beseffen, om en om aanwezig ben: het ene bestrijkt meerdere millennia en het andere nog geen eeuw. Ter plaatse volg ik de levens van diverse figuren en doorkruis ik in etappes diverse generaties. Tijdens mijn reizen moet ik mij verplaatsen met vervoermiddelen als ezels, kamelen en paarden, meestal gewoon te voet, over onverharde wegen. Afgezien van het feit dat ik mijn locatie niet meer kan bepalen en voorzieningen als wifi, geldautomaten en toeristische informatie ontbreken, is er zelfs geen kraanwater, elektriciteit of gas. Ik vertrok met een pinpas, creditcard en wat Egyptische ponden, in de veronderstelling dat ik een goede reisverzekering had afgesloten. Van meet af aan bleek dit alles waardeloos. Er wordt voornamelijk geruild en op andere plaatsen moet ik betalen met munten, zoals schellingen en drachmen. Om in mijn levensonderhoud te kunnen voorzien, ben ik voortaan gedwongen om werk te vinden. Ik ben aangewezen op de zorg van anderen en word in het ergste geval verplicht